

Arbejde igen. Kvinder er langt fra raske 14 Dage efter en saadan Affære, men den Understøttelse, man byder disse Kvinder, er saa ringe, at de ikke kan leve deraf. Jeg vil derfor henstille, at man ændrede denne Lov, saaledes at enhver frugtsommelig Arbejderske, som er i Trang, kan hæve Understøttelse mindst 6 Uger før og 6 Uger efter Fødselen. Det er ganske nødvendigt, baade for Moderens og Barnets Helbred, at det strenge legemlige Arbejde ophører mindst 6 Uger før Fødselen. Jeg har saa ofte haft Lejlighed til at se, hvorledes højt frugtsommelige Kvinder har arbejdet paa Fabrikker fra Kl. 6 Morgen til 5 Aften, og set, hvor disse stakkels Kvinder har været ved at segne af Overanstrengelse og Slid. Jeg taler her paa de Tusinder og atter Tusinder af arbejdende Kvinders Vegne, som venter med Længsel paa, at denne Lov snart maa blive forbedret.

Dernæst skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om Sygekasseloven. Jeg vil meget henstille til Regeringen, om man ikke kunde ændre Loven saaledes, at der blev taget noget mere Hensyn til de Personer, som lider af kroniske Sygdomme. Som det nu er, kan Folk, som lider af alvorlige Organlidelser eller almindelige Sygdomme paa et fremskredet Stadium, ikke optages i Sygekasserne. Endvidere kan Sygekasserne nægte Medlemmer Hjælp for de kroniske Lidelser, som vedkommende Medlem havde ved Indtrædelsen, f. Eks. Hjertesygdomme, Sukkersyge, Aareforkalkning og Skinnebenssaar. Det er noget, Folk ikke saa hurtig kommer sig for; saadanne Sygdomme kan de gaa med i Aarevis. Naar et Medlem bliver sygt af en af disse Sygdomme, faar vedkommende Lægehjælp og Sygehusbehandling, men der bliver ikke udbetalt Dagpenge i saadanne Tilfælde. Jeg spørger: Hvad har man egentlig tænkt sig, at saadanne Mennesker, som maaske har Familie, skal leve af, saa længe en saadan Sygdomsperiode varer? Der er andre Personer, som er optagne i Sygekasserne uden Forbehold, men som paadrager sig en eller anden Sygdom. Saadanne Medlemmer kan ikke vedblivende nyde Hjælp af Sygekassen; Hjælpen ophører, naar der er udbetalt Sygehjælp i 60 Uger i Løbet af 3 paa hinanden følgende Aar. Nu ved jeg, at der i Fattiglovens §§ 61 og 63 er Bestemmelser, der hjemler disse kronisk syge Ret til Hjælp uden Fattighjælps Virkninger; men jeg vil gerne pege paa, hvad der yderligere burde gøres. For det første: Kronisk syge, som ikke er fuldstæn-

dig arbejdsudygtige, burde man optage uden Forbehold. Sygekasserne burde sættes i Stand til at yde samme Hjælp til disse Medlemmer som til andre derved, at Staten ydede disse Kasser et særligt Tilskud for saadanne med kroniske Sygdomme optagne Personer, svarende til de ekstraordinære Udgifter, der paaføres Kasserne af disse Medlemmer. For det andet: For kronisk syge, der er fuldstændig arbejdsudygtige, bør Staten oprette Plejehjem. Hvilken Lykke vilde det ikke være for mange syge, f. Eks. tuberkuløse Patienter, om det offentlige oprettede Plejehjem, gode, sunde Boliger med god og rigelig Forplejning. Man har saa ofte set og saa ofte læst i Bladene, hvilken kummerlig Tilværelse mange af disse stakkels syge Mennesker fører, fordi de intet Hjem har. Ligeledes bør man yde en rigeligere Understøttelse uden Fattighjælps Virkning til Familiernes Underhold. — Det almindelige Statstilskud til Sygekasserne blev i Sygekasseloven af 10. Maj 1915 fastsat til 2 Kr. pr. Medlem plus en Fjerdedel af Sygekasseudgifterne til Lægehjælp, Sygehusbehandling og delvis Dagpenge. Sygekassernes Udgifter til Lægehjælp har særlig i de senere Aar været stærkt stigende. Derfor vil jeg henstille, at man forhøjer Tilskuddet til Sygekasserne saaledes, at de 2 Kr. pr. Medlem ændredes til 2½ Kr. Denne Forhøjelse vilde udgøre ½ Mill. Kr., og jeg anmoder om, at dette maa blive taget op til Overvejelse.

Til Slutning skal jeg tillade mig at rejse det Spørgsmaal: Er der ikke Grund til under denne Epidemi, som nu raser, særlig her i Hovedstaden, fra Regeringens Side at træffe særlige Foranstaltninger med Hensyn til Renligheden. Der er blevet sagt offentlig af Læger og andre sagkyndige, at Renlighed er et af de vigtigste Midler til at modarbejde Sygdommens videre Udbredelse. Jeg vil gerne henstille, at Regeringen træffer saadanne Foranstaltninger, at særlig Sæbe og Soda fremskaffes i saa rigelige Mængder, som der er Brug for i Hjemmene, og at Salgsprisen maa blive nedsat, saa at enhver Husmoder kan faa Raad til at købe det. Som det er i Øjeblikket, er det saa fortvivlet med at fremskaffe disse Varer, at en Husmoder ofte maa staa i Timevis i Butikken for at faa et enkelt Pund Sæbe. Derfor vil jeg meget henstille, at dette lille Spørgsmaal bliver taget under Overvejelse.

Nørskov: Jeg vil først bringe den højtærede Trafikminister en Tak for, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag